

[Albrechtsen]

Det er også blevet sagt, at vi antyder, at USA endda kunne finde på at bruge disse våben som førstebrugsvåben. Det har vi desværre en frygt for kunne ske, for i den doktrin, de amerikanske styrker opererer efter, er disse våben tildelt en så fremskudt placering og en så tidlig anvendelse, at det kan være svært at se, hvordan et førstegangsbrug i praksis skulle kunne undgås. Derfor er der al mulig grund til at nære bekymring for, at USAs militære doktriner i realiteternes verden indebærer en risiko for førstegangsbrug af atomvåben, og det gør da Danmarks medansvar for disse ting yderligere meget værre, at der foreligger en sådan risiko.

Jeg håber, ministeren vil komme op og forklare, hvordan disse modsigelser, der er i den danske politik, hvorledes dette hykleri, der er tale om, kan bringes til ophør, hvis man ikke agter at medvirke til vedtagelsen af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Inden ministeren får ordet, er der to spørgsmål, jeg gerne ville stille. Ministeren sagde i sin besvarelse, at Sovjetunionen var klart overlegen på det kemiske område. Hvorpå baserer ministeren disse oplysninger? Ministeren ved jo godt, at nogle amerikanske kilder angiver 700.000 t kemiske kampstoffer på sovjetisk side, medens andre kun angiver 30.000 t. De fleste kilder ligger et sted midt imellem, som f.eks. vesttyske, der siger et sted mellem 200.000 t og 700.000 t. Vi ved, at den amerikanske side ligger med over 200.000 t kemiske kampstoffer, så problemet i denne sag er, at vi ved meget lidt om de sovjetiske produktionstal. Sovjetunionen oplyser ikke ret meget om dem, og det mener jeg vi med rette kan bebrejde Sovjetunionen. Det er derfor, hr. Sønderby, at vi har gjort så forholdsvis lidt ud af det i bemærkningerne til forslaget. Men Frankrig giver jo heller ingen oplysninger, men ved vi da, at man fremstiller kemiske kampstoffer på fabrikken SNPE i Toulouse.

Det sidste spørgsmål, jeg vil stille – ud over at jeg gerne vil se ministerens regnestykke for balancen – er, hvad der er formålet med, at officerer fra alle tre værn undervises i brugen af kemiske kampstoffer på ABC-

skolen i Farum, når vi samtidig afviser brugen af disse kampstoffer.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Forsvarsministeren har udtrykt sin afsky for kemiske og bakteriologiske våben, en afsky, vi selvfølgelig alle deler.

Hr. Albrechtsen taler om hykleri. Vi vil med glæde se hen til den dag, hvor hr. Albrechtsen og hr. Thoft rejser til Sovjetunionen for dér at bruge energi på at få Sovjet til at være lige så åben, som USA er det over for de emner, vi behandler i dag.

Alle våben burde forbydes, men det skal være hos begge parter samtidig.

Forsvarsministeren (Engell):

Nogle af de indlæg, der har været, først og fremmest fra forslagsstillerne, kunne efterlade tvivl om, hvorvidt dette er et spørgsmål, der drejer sig om, hvorvidt man er for eller imod kemiske våben.

Sådan betragter jeg ikke spørgsmålet. Spørgsmålet er, hvordan man bedst sikrer, at disse våben overhovedet ikke kommer til anvendelse, hvordan vi, som jeg sagde i mit første indlæg, får dem fjernet totalt. Det er det, også den danske regerings bestræbelser kører på i de internationale fora, hvor spørgsmålet drøftes, og det vil sige, som jeg har nævnt, primært i en FN-sammenhæng.

Hr. Albrechtsen og hr. Thoft har jo stillet flere spørgsmål, dels talmæssige spørgsmål, dels spørgsmålet om, hvad der er sket på amerikansk side, og hvad der sker på sovjetisk side. Dertil vil jeg sige, at det, der er grund til at hæfte sig ved, er, at USA i 1969, altså for relativt mange år siden, ophørte med produktionen af kemiske kampstoffer. Man kan derfor sige, at gengældelsesevnen svandt ind i løbet af 1970'erne, og der skete også kun lidt med hensyn til at forbedre evnen til at beskytte sig imod de kemiske våben.

Jeg kan sige for lige at gøre det historisk helt korrekt, at et udvalg under den amerikanske administration i 1980 anbefalede en modernisering, som omfattede både aktive og passive elementer i afskrækkelse mod kemisk krig. Det var – jeg tror, det var hr. Albrechtsen, der nævnte det – allerede under Carter-administrationen, at Kongressen havde bevil-